

Efter afstemningen i Folketinget ved 2. behandling den 21. januar 2014

Forslag

til

Lov om ændring af retsplejeloven, lov om retsafgifter, konkursloven og lov om fuldbyrdelse af straf m.v.

(Sagstilgangen til Højesteret m.v.)

§ 1

I retsplejeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1139 af 24. september 2013, som ændret senest ved lov nr. 1621 af 26. december 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 6, 1. pkt., indsættes efter »byretternes«: »og Sø- og Handelsrettens«.

2. § 20, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. I ankesager i landsretten, der i 1. instans er behandlet under medvirken af sagkyndige, kan retten bestemme, at retten under hovedforhandlingen skal tiltrædes af indtil samme antal sagkyndige, som har medvirket i 1. instans.«

3. I § 225, stk. 2, indsættes efter nr. 1 som nyt nummer:

»2) sager mellem erhvervsdrivende, hvor fagkundskab til sø-, land-, luft- og jernbanetransport har væsentlig betydning.«

Nr. 2-4 bliver herefter nr. 3-5.

4. I § 225, stk. 2, nr. 2, der bliver nr. 3, indsættes efter »lov om markedsføring«: », lov om finansiel virksomhed«.

5. § 225, stk. 2, nr. 3, der bliver nr. 4, affattes således:

»4) sager, hvor anvendelsen af varemærkeloven, fællesmærkeloven, designloven, patentloven, lov om brugsmodeller, lov om beskyttelse af halvlederprodukters udformning (topografi), plantenyhedsloven eller ophavsretslovens regulering af rettigheder til brugskunst eller edb-programmer har væsentlig betydning.«

6. I § 225, stk. 2, nr. 4, der bliver nr. 5, ændres »betydning.« til: »betydning, og«.

7. I § 225, stk. 2, indsættes som nr. 6:

»6) sager mellem erhvervsdrivende, hvor anvendelse af lov om markedsføring har væsentlig betydning.«

8. I § 226, stk. 1, indsættes efter »principiell karakter«: »og har generel betydning for retsanvendelsen og retsudviklingen eller væsentlig samfundsmæssig rækkevidde i øvrigt«.

9. § 226, stk. 4, 2. pkt., ophæves.

10. I § 226 indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. Landsretten påser af egen drift, at betingelserne for henvisning i stk. 1 er opfyldt. Er betingelserne ikke opfyldt, afviser landsretten at behandle sagen i 1. instans og sender sagen til byretten til fortsat behandling. Landsrettens afgørelse træffes ved kendelse.«

11. § 227 affattes således:

»§ 227. Byretten kan efter anmodning fra en part henvise en sag vedrørende ansættelsesforhold mellem arbejdsgivere og deres ansatte til behandling ved Sø- og Handelsretten, hvis sagen er af principiell karakter og fagkundskab til arbejdsmarkedsforhold har væsentlig betydning.

Stk. 2. Byretten kan efter anmodning fra en part henvise en sag om ophavsret, som ikke er omfattet af § 225, stk. 2, nr. 4, til Sø- og Handelsretten, hvis sagen er af principiell karakter og fagkundskab til erhvervsforhold har væsentlig betydning.

Stk. 3. Reglerne i § 226, stk. 2-4, finder tilsvarende anvendelse.«

12. I § 253, stk. 4, indsættes efter 2. pkt.:

»For afgørelser, der er truffet af Sø- og Handelsretten, indgives anmodningen om tilladelse til landsret eller Højesteret efter reglerne i § 368, stk. 4 og 5, og § 392 a.«

13. I § 368, stk. 3, udgår »og af Sø- og Handelsretten«.

14. I § 368 indsættes efter stk. 3 som nye stykker:

»*Stk. 4.* Domme, der er afsagt af SØ- og Handelsretten, kan af parterne ankes til Højesteret eller landsret. Anke kan ske til Højesteret, hvis sagen er af principiel karakter og har generel betydning for rets anvendelsen og retsudviklingen eller væsentlig samfundsmæssig rækkevidde i øvrigt, eller hvis andre særlige grunde i øvrigt taler for, at sagen behandles af Højesteret som 2. instans. Anke til landsret sker til den landsret, i hvis kreds sagen skulle have været anlagt efter reglerne i kapitel 22, hvis sagen ikke var blevet anlagt ved SØ- og Handelsretten.

Stk. 5. Når en part anker en dom afsagt af SØ- og Handelsretten til landsret, har andre parter i sagen, også selv om der alene påstås stadfæstelse, krav på, at ankesagen behandles af Højesteret, hvis betingelserne i stk. 4, 2. pkt., er opfyldt. Ønsker en anden part, at ankesagen behandles af Højesteret, indbringer denne part ankesagen for Højesteret ved at afgive et svarskrift til Højesteret med kopi til landsretten inden udløbet af den frist, som landsretten har fastsat for afgivelse af svarskrift.

Stk. 6. Højesteret påser af egen drift, at betingelserne i stk. 4, jf. stk. 5, for anke til Højesteret er opfyldt. Er betingelserne for anke til Højesteret ikke opfyldt, afviser Højesteret anken ved kendelse. I de tilfælde, der er nævnt i stk. 4, kan sagen herefter inden den ordinære ankefrists udløb eller, hvis den ordinære ankefrist udløber inden 2 uger, inden 2 uger efter afsigelsen af Højesterets kendelse om ankens afvisning indbringes for landsretten. Indbringes sagen senere, finder § 372, stk. 2, 3.-7. pkt., tilsvarende anvendelse. I de tilfælde, der er nævnt i stk. 5, fortsættes sagens behandling ved landsretten.«

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 7 og 8.

15. I § 368, *stk. 5*, der bliver *stk. 8*, udgår »til Højesteret«.

16. I § 368 indsættes som *stk. 9*:

»*Stk. 9.* Ved særskilt anke af en bestemmelse om sagsomkostninger i en dom, der er afsagt af SØ- og Handelsretten, finder stk. 4-6 tilsvarende anvendelse.«

17. § 372, *stk. 1*, affattes således:

»Ankefristen er 4 uger ved anke fra byret til landsret og 8 uger ved anke fra landsret til Højesteret. Ankefristen er 8 uger ved anke fra SØ- og Handelsretten til Højesteret eller til landsret. Fristen regnes fra dommens afsigelse.«

18. I § 392, *stk. 1*, udgår »eller af SØ- og Handelsretten«.

19. I § 392 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* En kendelse om afvisning, der afsiges af en landsret efter § 226, stk. 5, kan kæres til Højesteret.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

20. I § 392, *stk. 2, 1. pkt.*, som bliver *stk. 3, 1. pkt.*, udgår »eller SØ- og Handelsrettens«.

21. Efter § 392 indsættes:

»§ 392 a. Kendelser og beslutninger, der afsiges af SØ- og Handelsretten efter reglerne i § 253, kan kæres til landsretten, hvis landsretten tillader det, jf. § 253, stk. 4.

Stk. 2. I andre tilfælde kan SØ- og Handelsrettens kendelser og beslutninger kæres til landsretten med Procesbevillingsnævnets tilladelse. Sådantilladelse kan gives, hvis kæren vedrører spørgsmål af principiel karakter. Ansøgning om kæretiladelse skal indgives til nævnet, inden 2 uger efter at afgørelsen er truffet. Procesbevillingsnævnet kan dog undtagelsesvis give tilladelse, hvis ansøgning indgives senere, men inden 6 måneder efter at afgørelsen er truffet.«

22. I § 427, *stk. 2*, ændres »Østre Landsret.« til: »den landsret, i hvis kreds sagen skulle have været anlagt efter reglerne i kapitel 22, hvis sagen ikke var blevet anlagt ved SØ- og Handelsretten.«.

23. I § 762, *stk. 2, nr. 2*, indsættes efter »225, jf.«: »§ 216, stk. 2,«.

§ 2

I lov om retsafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 936 af 8. september 2006, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 519 af 28. maj 2013, foretages følgende ændring:

1. I § 8 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Afvises anke af Højesteret efter retsplejelovens § 368, stk. 6, jf. stk. 4, svares ikke ny afgift, hvis den, der har indbragt sagen for Højesteret, derefter rettidigt indbringer sagen for landsretten.«

§ 3

I konkursloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 11 af 6. januar 2014, foretages følgende ændring:

1. I § 254 ændres »§ 392, stk. 2,« til: »§ 392, stk. 3,«.

§ 4

I lov om fuldbyrdelse af straf m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 435 af 15. maj 2012, som ændret ved § 2 i lov nr. 628 af 12. juni 2013, foretages følgende ændring:

1. I § 121, *stk. 1, 3. pkt.*, ændres »§ 392, stk. 2, 3.-5. pkt.,« til: »§ 392, stk. 3, 3.-5. pkt.,«.

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. februar 2014.

Stk. 2. Loven finder alene anvendelse på afgørelser, der træffes efter lovens ikrafttræden. For afgørelser truffet før lovens ikrafttræden finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 3. Reglerne om retternes saglige kompetence som ændret ved denne lovs § 1, nr. 3-11, finder anvendelse i sager, der anlægges efter lovens ikrafttræden.

§ 6

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 3 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.